

κ. Κ. Τσήλης

ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟ ΛΕΜΕΣΟΥ

Ενώπιον: Ηλ. Γεωργίου, Π.Ε.Δ.

Κ. Κωνσταντίνου, Α.Ε.Δ.

Δ. Θεοδώρου, Ε.Δ.

Υπόθεση αρ.: 1/2021

Μεταξύ:

Δημοκρατία

Κατηγορούσα αρχή

Και

1. Άριστος Αριστοδήμου
2. Οδυσσέας Οδυσσέως
3. Γιαννάκης Παμπακάς

Κατηγορούμενοι

Ημερομηνία: 3.3.2021

Για την κατηγορούσα αρχή: κα Χ. Καραολίδου

Για τον κατηγορούμενο 1: κ. Γ. Πολυχρόνης

Για τον κατηγορούμενο 2: κ.Κ. Τούμπας

Για τον κατηγορούμενο 3: κ. Μ. Νεοκλέους

Κατηγορούμενοι: παρόντες

ΕΝΔΙΑΜΕΣΗ ΑΠΟΦΑΣΗ

(Αναφορικά με την κράτηση των κατηγορουμένων 1 και 2)

Οι κατηγορούμενοι 1 και 2 αντιμετωπίζουν συνολικά 28 και 27 κατηγορίες, αντίστοιχα, ενώ ο κατηγορούμενος 3 βρίσκεται αντιμέτωπος με 5 κατηγορίες.

Ειδικότερα: Οι κατηγορούμενοι 1 και 2 αντιμετωπίζουν τα αδικήματα:

- (i) της εισαγωγής ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Β, δηλαδή κάνναβη, βάρους 34 κιλά και 299,3 γρ. (**κατηγορία 2**),
- (ii) της κατοχής και της κατοχής με σκοπό την προμήθεια του πιο πάνω ελεγχόμενου φαρμάκου σε άλλα πρόσωπα (**κατηγορίες 4 και 6**, αντίστοιχα),
- (iii) της συνωμοσίας προς διάπραξη κακουργήματος, αναφορικά με τα πιο πάνω αδικήματα (**κατηγορίες 1, 3 και 5**),
- (iv) της εισαγωγής εκρηκτικών υλών και ειδικότερα, 1.010 πυροτεχνημάτων, που περιείχαν εκρηκτική ύλη, συνολικού βάρους 50 κιλών (**κατηγορία 8**),
- (v) της κατοχής και μεταφοράς των πιο πάνω εκρηκτικών υλών (**κατηγορίες 9 και 10**),
- (vi) της συνωμοσίας προς διάπραξη του κακουργήματος της εισαγωγής εκρηκτικών υλών (**κατηγορία 7**),
- (vii) της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες (**κατηγορία 18**),
- (viii) της κλεπταποδοχής (**κατηγορίες 21, 23, 25, 27 και 29**) και
- (ix) της συνωμοσίας προς διάπραξη του κακουργήματος της κλεπταποδοχής (**κατηγορίες 20, 22, 24, 26 και 28**).

Περαιτέρω δε, οι κατηγορούμενοι 1, 2 και 3 αντιμετωπίζουν τα αδικήματα:

- (i) της εισαγωγής εκρηκτικών υλών, χωρίς άδεια, ήτοι 29.541 πυροτεχνήματα και κροτίδες, που περιείχαν εκρηκτική ύλη, βάρους 240 κιλών (**κατηγορία 12**),
- (ii) της κατοχής, της αποθήκευσης και μεταφοράς των πιο πάνω εκρηκτικών υλών, χωρίς άδεια (**κατηγορίες 13, 14 και 15**), και
- (iii) της συνωμοσίας προς διάπραξη του κακουργήματος της εισαγωγής εκρηκτικών υλών, χωρίς άδεια (**κατηγορία 11**).

Επιπρόσθετα, ο κατηγορούμενος 1, αντιμετωπίζει τα αδικήματα της κατοχής και αποθήκευσης εκρηκτικών υλών, βάρους 8 κιλών, χωρίς άδεια (**κατηγορίες 16 και 17**) και ο κατηγορούμενος 2 αντιμετωπίζει και το αδίκημα της παράνομης

κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου, ήτοι κάνναβη, συνολικού βάρους 3,47 γρ. (**κατηγορία 19**).

Ο κατηγορούμενος 1 παραδέχθηκε μόνο τις κατηγορίες που αφορούν την εισαγωγή, κατοχή, μεταφορά και αποθήκευση εκρηκτικών υλών, ως επίσης και τις κατηγορίες της συνωμοσίας προς διάπραξη κακουργήματος, που σχετίζονται με το αδίκημα της πιο πάνω εισαγωγής (**κατηγορίες 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16 και 17**). Ο κατηγορούμενος 2, πέραν των πιο πάνω κατηγοριών (πλην των κατηγοριών 16 και 17, τις οποίες δεν αντιμετωπίζει), παραδέχθηκε και τις κατηγορίες που αφορούν την εισαγωγή, κατοχή, κατοχή με σκοπό την προμήθεια ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Β, ήτοι 34 κιλά και 299,3 γρ. κάνναβης (**κατηγορίες 2, 4 και 6**). Επιπρόσθετα, ο κατηγορούμενος 2 παραδέχθηκε την κατηγορία της κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Β, δηλαδή κάνναβη βάρους 3,47 γρ. (**κατηγορία 19**) καθώς και τις κατηγορίες της κλεπταποδοχής (**κατηγορίες 21, 23, 25, 27 και 29**). Δεν παραδέχθηκε τις υπόλοιπες κατηγορίες. Ο δε κατηγορούμενος 3, ουδεμία κατηγορία έχει παραδεχθεί.

Η ευπαίδευτη συνήγορος της κατηγορούσας αρχής ζήτησε την κράτηση των κατηγορουμένων 1 και 2, καθότι υπάρχει ο κίνδυνος μη προσέλευσής τους στη δίκη και για τον κατηγορούμενο 1, για τον επιπλέον λόγο, ότι υπάρχει ο κίνδυνος, στο μέλλον, διάπραξης άλλων αδικημάτων, καθότι βαρύνεται με δύο προηγούμενες καταδίκες, ως επίσης αντιμετωπίζει και άλλες τέσσερις εκκρεμούσες και μία υπό διερεύνηση, υποθέσεις. Αναφορικά δε με τον κατηγορούμενο 3 ζήτησε όπως αυτός παραμείνει ελεύθερος με όρους.

Οι συνήγοροι των κατηγορουμένων 2 και 3 συμφώνησαν όπως, ο μεν πρώτος παραμείνει υπό κράτηση και ο δε άλλος αφεθεί ελεύθερος, με συγκεκριμένους όρους. Αντίθετα, ο ευπαίδευτος συνήγορος του κατηγορούμενου 1, έφερε ένσταση. Τονίζουμε ότι έχουμε θέσει ενώπιον μας, τα όσα ανέφεραν οι ευπαίδευτοι συνήγοροι με τις εμπειριστατωμένες αγορεύσεις τους, τη νομολογία στην οποία μας παρέπεμψαν και θα σταθούμε σε αυτά που ήθελε κριθεί αναγκαίο.

Η συνήγορος της κατηγορούσας αρχής ανέφερε ότι το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού παρέπεμψε τους κατηγορουμένους σε απ' ευθείας δίκη ενώπιον του Κακουργιοδικείου και με απόφασή του, η οποία δεν εφεσιβλήθηκε, διέταξε την κράτηση των κατηγορουμένων 1 και 2 και όπως ο κατηγορούμενος 3 αφεθεί ελεύθερος με όρους. Ήταν η θέση της, ότι, με δεδομένη την κρίση του παραπέμποντος Δικαστηρίου να διατάξει την κράτηση των κατηγορουμένων 1 και 2, χωρίς να εφεσιβληθεί η σχετική απόφασή του, το παρόν Δικαστήριο οφείλει να εξετάσει το ζήτημα της κράτησης, μόνο στη βάση των όποιων διαφοροποιήσεων μεσολάβησαν από την έκδοση της απόφασης του παραπέμποντος Δικαστηρίου μέχρι και σήμερα. Προς υποστήριξη του αιτήματός της παρέπεμψε στην **Δημητρίου κ.ά. v. Δημοκρατίας** (2013) 2 Α.Α.Δ. 416.

Η νομολογία καθορίζει ότι μετά την πρώτη διαταγή του Δικαστηρίου για κράτηση, το Δικαστήριο εξετάζει το θέμα της περαιτέρω κράτησης, όχι εξ υπαρχής, αλλά, μόνο με αναφορά σε νέα δεδομένα που προέκυψαν στο μεταξύ και τα οποία ενδεχομένως να διαφοροποιούσαν την κρίση του επί του θέματος της κράτησης και όχι με αναφορά σε δεδομένα τα οποία υφίσταντο εξ αρχής (βλ. **Μαυρομιχάλη κ.ά. v. Δημοκρατίας**, Ποιν. Εφ. 165/2020, 166/2020, ημερ. 22.10.2020 και **Δημητρίου κ.ά. v. Δημοκρατίας**, ανωτέρω).

Καθώς αντιλαμβανόμαστε, η πιο πάνω νομολογιακή αρχή, έχει εφαρμογή όταν Δικαστήριο διατάξει αρχικά την κράτηση ενός κατηγορουμένου και ακολούθως ζητηθεί εκ νέου η κράτησή του από το ίδιο Δικαστήριο. Αυτό έγινε και στην υπόθεση **Δημητρίου**, ανωτέρω, στην οποία μας παρέπεμψε η συνήγορος της κατηγορούσας αρχής. Η δικαιοδοσία μεταξύ Επαρχιακού Δικαστηρίου και Κακουργιοδικείου διαφέρει και γι' αυτό το λόγο παραπέμφθηκε η παρούσα υπόθεση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου. Η πιο πάνω εισήγηση της συνηγόρου της κατηγορούσας αρχής έχει εφαρμογή στην περίπτωση όπου Δικαστήριο διατάξει την κράτηση ενός κατηγορουμένου και το ίδιο Δικαστήριο εξετάζει το θέμα της περαιτέρω κράτησης. Συνακόλουθα, η πιο πάνω εισήγηση δεν βρίσκει σύμφωνο το Δικαστήριο και έτσι, στη συνέχεια, θα εξεταστεί κατά

πόσο δικαιολογείται η κράτηση των κατηγορουμένων, για τους λόγους που έχει ζητηθεί.

Όπως έχει νομολογηθεί σε σωρεία αποφάσεων, το ενδεχόμενο κράτησης συναρτάται με οποιονδήποτε από τους τρεις πιο κάτω παράγοντες:

- (α) Την πιθανότητα μη προσέλευσης ενός κατηγορουμένου στη δίκη,
- (β) την πιθανότητα διάπραξης του ίδιου ή άλλου αδικήματος και
- (γ) τη δυνατότητα επηρεασμού μαρτύρων.

Αφετηρία είναι η ατομική ελευθερία. Η κράτηση αποτελεί μέτρο κατ' εξαίρεση. Δεν είναι απαραίτητο να συνυπάρχουν όλοι οι πιο πάνω παράγοντες, αλλά, ένας ή περισσότεροι από αυτούς μπορεί να αποτελέσουν τον αποφασιστικό παράγοντα για την απόφαση του Δικαστηρίου (**Rodosthenous and Another v. The Police** (1961) CLR 50, **Tsouka v. The Police** (1962) C.L.R. 261). Κάθε παράγοντας, θα πρέπει να εξετάζεται χωριστά και η ύπαρξη οποιουδήποτε από αυτούς δικαιολογεί την έκδοση διατάγματος κράτησης (βλ. **Βασιλείου v. Δημοκρατίας** (1997) 2 A.A.D. 7 και **Σιακαλλή v. Δημοκρατίας** (1997) 2 A.A.D. 133).

Κατά τη στάθμιση του παράγοντα της πιθανότητας μη προσέλευσης ενός κατηγορουμένου στη δίκη, λαμβάνονται υπόψη, μεταξύ άλλων, η σοβαρότητα του αδικήματος, η πιθανότητα καταδίκης του στο βαθμό που μπορεί να προβλεφθεί από τις καταθέσεις των μαρτύρων, η πιθανή ποινή που δυνατόν να επιβληθεί και οι προσωπικές και οικογενειακές περιστάσεις του κατηγορουμένου.

Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία, ότι οι κατηγορίες που αντιμετωπίζουν οι κατηγορούμενοι 1 και 2 είναι σοβαρές, ενόψει και των ποινών που προβλέπονται από το Νόμο. Για τα αδικήματα, της εισαγωγής και της κατοχής με σκοπό την προμήθεια ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως B, ο Νομοθέτης προέβλεψε αυστηρές ποινές. Προβλέπονται ποινές φυλάκισης μέχρι και διά βίου. Όπως διαφαίνεται από τις λεπτομέρειες των αδικημάτων, αλλά και από το μαρτυρικό υλικό που τέθηκε ενώπιον μας, η ποσότητα των ναρκωτικών για την

οποία κατηγορούνται είναι αναμφίβολα μεγάλη. Πρόκειται για 34 κιλά και 299,3 γρ. Για αδικήματα αυτής της φύσης και για τέτοιες ποσότητες ναρκωτικών, η νομολογία μας, αναφέρεται σε πολυετείς ποινές φυλάκισης. Στη **Θεοδωρίδης v. Αστυνομίας** (2001) 2 Α.Α.Δ. 139, τονίστηκε ότι όσο σοβαρότερη είναι η κατηγορία, ανάλογα μεγαλύτερο είναι και το κίνητρο του κατηγορούμενου να αποφύγει τη δίκη του. Το ίδιο και στην υπόθεση **Κρασοπούλης κ.ά. v. Δημοκρατίας**, Ποινικές Εφέσεις 119/2012, 122/2012, 123/2012 και 124/2012, ημερ. 09/07/2012, όπου λέχθηκε ότι «είναι αυτονόητο ότι εκεί όπου η προβλεπόμενη ποινή είναι η ποινή της ισόβιας κάθειρξης το ενδεχόμενο διαφυγής είναι ακόμη μεγαλύτερο, εφόσον η σκέψη για διαφυγή μπορεί να επενεργήσει ως δέλεαρ αποφυγής της ισόβιας φυλάκισης.» Δεν διέλαθε της προσοχής του Δικαστηρίου ότι εδώ οι κατηγορούμενοι δεν αντιμετωπίζουν την κατηγορία του φόνου εκ προμελέτης, όπως ήταν στην υπόθεση **Κρασοπούλης**, ανωτέρω.

Τονίζεται ότι σε καμιά περίπτωση δεν εκτιμάται η πιθανότητα μη προσέλευσης, με κατά απομόνωση αναφορά στη σοβαρότητα του αδικήματος, την πιθανότητα καταδίκης και την επιβληθησομένη ποινή, αυτόματα δηλαδή, χωρίς συνυπολογισμό άλλων σχετικών δεδομένων. Εκείνο που εξετάζεται είναι η πιθανότητα να διαφύγει ο συγκεκριμένος κατηγορούμενος (βλ. **Θεοχάρους κ.ά. v. Δημοκρατίας** (2002) 2 Α.Α.Δ. 48).

Για σκοπούς του παρόντος αιτήματος, έχουμε μελετήσει προσεκτικά το μαρτυρικό υλικό το οποίο τέθηκε ενώπιον μας, μόνο για σκοπούς εξέτασης του αιτήματος κράτησης. Στο στάδιο αυτό, το Δικαστήριο δεν αξιολογεί την μαρτυρία, αλλά, εκείνο που αποφασίζεται είναι μόνο αν η υπόθεση της κατηγορούσας αρχής έχει τόση δύναμη ώστε να πιθανολογείται καταδίκη. Εκείνο που αποτελεί κριτήριο είναι η πιθανότητα καταδίκης στο βαθμό που μπορεί να προβλεφθεί από το μαρτυρικό υλικό το οποίο εκτιμάται στην όψη του και μόνο, χωρίς συμπεράσματα και οριστικές απαντήσεις σε ερωτήματα. Περί πιθανολόγησης και μόνο ο λόγος (βλ. **Χατζηδημητρίου v. Αστυνομίας** (1997) 2 Α.Α.Δ. 45 και **Μάλα v. Αστυνομίας** (2008) 2 Α.Α.Δ. 135, **Τσεκκούρα v. Δημοκρατίας** (2010) 2 Α.Α.Δ. 32, **Ευρυπίδου κ.ά. v. Αστυνομίας** (2007) 2 Α.Α.Δ. 337 και **Κουννάς κ.ά. v. Δημοκρατίας** (2007) 2 Α.Α.Δ. 790).

Στην προκείμενη περίπτωση, στη βάση του ενώπιον μας μαρτυρικού υλικού, στην όψη του και μόνο, προκύπτει ότι η Αστυνομία, κατέίχε πληροφορία ότι ο κατηγορούμενος 2 προτίθετο να εισάξει ναρκωτικά και έτσι τον έθεσε υπό παρακολούθηση. Ο τελευταίος, στις 5.12.2020 αφίχθηκε στο αεροδρόμιο Λάρνακας από την Αθήνα, όπου τον παρέλαβε ο κατηγορούμενος 1 και μετέβησαν στη Λεμεσό και συγκεκριμένα, σε μάντρα αυτοκινήτων, ιδιοκτησίας του τελευταίου. Σύμφωνα με τις πληροφορίες, τα ναρκωτικά θα κατέφθαναν στην Κύπρο ακτοπλοϊκώς στις επόμενες ημέρες, ο κατηγορούμενος 2 ενεργούσε για λογαριασμό του κατηγορούμενου 1 και στις 14.12.2020 θα διενεργείτο δοκιμαστική εισαγωγή προϊόντων από την Αθήνα, τα οποία δεν θα αφορούσαν σε ναρκωτικά. Στη βάση της πληροφόρησης αυτής, οι κατηγορούμενοι 1 και 2 τέθηκαν υπό παρακολούθηση.

Ο κατηγορούμενος 1, στις 14.12.2020 μετέβηκε με το αυτοκίνητο με αρ. εγγραφής VU64EWΔ, στον περιφραγμένο χώρο της εταιρείας Interfreight (στα γραφεία της οποίας μεταφέρθηκε το εμπορευματοκιβώτιο που εμπεριείχε τα εισαχθέντα), χώρο στον οποίο, τον ίδιο χρόνο, εισήλθε και ο κατηγορούμενος 2, οδηγώντας το ημιφορτηγό με αρ. εγγραφής KQW806. Ο τελευταίος, στάθμευσε το ημιφορτηγό στο χώρο παραλαβής εμπορευμάτων της πιο πάνω εταιρείας, ενώ ο κατηγορούμενος 1 συνέχισε την πορεία του, εξήλθε του χώρου και εισήλθε εκ νέου στην οδό Γαλιλαίου, όπου και κατευθύνθηκε προς τα αριστερά. Ακολούθως, εισήλθε εκ νέου στο χώρο εκφόρτωσης των εμπορευματοκιβώτων της πιο πάνω εταιρείας και στη συνέχεια εξήλθε του χώρου και στάθμευσε στην οδό Γαλιλαίου, σε σημείο απ' όπου είχε οπτική επαφή με το σταθμευμένο ημιφορτηγό που οδηγούσε ο κατηγορούμενος 2. Ακολούθως, στο εν λόγω ημιφορτηγό φορτώθηκε ένα παλέτο με χάρτινα κιβώτια και ο κατηγορούμενος 2 ακολουθούσε το όχημα που οδηγούσε ο κατηγορούμενος 1. Τα δύο αυτά οχήματα, εισήλθαν σε αποθήκη στην οδό Ξάνθου Λυσιώτη, στη Λεμεσό, με το όχημα που οδηγούσε ο κατηγορούμενος 1 να σταθμεύει έξωθεν τούτης, ενώ το ημιφορτηγό να εισέρχεται εντός αυτής. Πίεντε λεπτά μετά, το ημιφορτηγό εξήλθε της αποθήκης και αναχώρησε, ακολουθώντας και πάλι το όχημα που οδηγούσε ο κατηγορούμενος 1.

Δύο ημέρες μετά, η Αστυνομία πληροφορήθηκε ότι την ίδια μέρα θα κατέφθαναν στο λιμάνι Λεμεσού, με συγκεκριμένο πλοίο, τα ναρκωτικά που είχαν διευθετήσει οι κατηγορούμενοι 1 και 2 να εισαχθούν. Στη βάση της πληροφορίας αυτής, στις 17.12.2020, με τη συνδρομή και του διευθυντή της εταιρείας Interfreight, στον αποθηκευτικό χώρο της οποίας, είχαν στο μεταξύ μεταφερθεί τα εισαχθέντα προϊόντα, διενεργήθηκε έρευνα σ' αυτά, στα πλαίσια της οποίας διαπιστώθηκε ότι υπήρχαν ναρκωτικά (34 κιλά, 299,3 γραμμάρια κάνναβης), καθώς επίσης και πυροτεχνήματα, η κατοχή των οποίων απαγορεύεται χωρίς την εξασφάλιση σχετικής άδειας. Κατόπιν σχετικής άδειας, διενεργήθηκε αντικατάσταση του περιεχομένου των κιβωτίων με ομοιώματα, με σκοπό να διενεργηθεί ελεγχόμενη παράδοσή τους. Στο μεταξύ, οι κατηγορούμενοι 1 και 2 τελούσαν υπό διακριτική και συνεχή παρακολούθηση από μέλη της Αστυνομίας.

Ο κατηγορούμενος 2, στις 18.12.2020, μετέβηκε με το όχημα με αρ. εγγραφής KHB214 στη μάντρα αυτοκινήτων του κατηγορούμενου 1. Αργότερα, την ίδια ημέρα και γύρω στις 10:20, εξήλθε της μάντρας, οδηγώντας το ημιφορτηγό με αρ. εγγραφής KQW806. Ο κατηγορούμενος 1 τον ακολουθούσε με το όχημα με αρ. εγγραφής NYH234. Κατευθύνθηκαν προς το λιμάνι Λεμεσού και εισήλθαν εντός του περιφραγμένου χώρου της εταιρείας Interfreight. Το ημιφορτηγό στάθμευσε πλησίον του χώρου παραλαβής εμπορευμάτων της εταιρείας, ενώ το όχημα που οδηγούσε ο κατηγορούμενος 1 εξήλθε του χώρου και εισήλθε εκ νέου στην οδό Γαλιλαίου και σταμάτησε σε σημείο απ' όπου είχε οπτική επαφή με την έξοδο του περιφραγμένου χώρου της πιο πάνω εταιρείας. Ακολούθως, ο κατηγορούμενος 2 μετέβηκε στην υποδοχή της πιο πάνω εταιρείας, με σκοπό να παραλάβει τα αναγκαία έγγραφα που θα του επέτρεπαν να παραλάβει τα εισαχθέντα εμπορεύματα. Στο μεταξύ, ο κατηγορούμενος 1, οδηγώντας το πιο πάνω αναφερόμενο όχημα, εισήλθε εκ νέου στο χώρο εκφόρτωσης εμπορευμάτων της πιο πάνω εταιρείας και ακολούθως εξήλθε τούτου και κινήθηκε εκ νέου στην οδό Γαλιλαίου, σταματώντας σε διάφορα σημεία. Συνέχισε να περιφέρεται περιμετρικά του χώρου της Interfreight. Σε κάποια στιγμή, ο κατηγορούμενος 2 έλαβε τα αναγκαία έγγραφα και μετέβηκε στο

σημείο που είχε σταθμεύσει το ημιφορτηγό, αναμένοντας τη φόρτωση των εισαχθέντων. Σ' εκείνο το σημείο, ο κατηγορούμενος 1 οδήγησε και πάλι το όχημά του εντός του περιφραγμένου χώρου της πιο πάνω εταιρείας και σε κάποια στιγμή έκανε επαναστροφή και εξήλθε τούτου, κινούμενος πάλι εντός της οδό Γαλιλαίου. Μετά από λίγα λεπτά, και αφού στο μεταξύ φορτώθηκαν τα εισαχθέντα ομοιώματα στο ημιφορτηγό, ο κατηγορούμενος 2 αναχώρησε από το σημείο. Ακολούθως, δόθηκαν οδηγίες στους αστυφύλακες, που παρακολουθούσαν τους κατηγορούμενους 1 και 2, να τους ανακόψουν. Το ημιφορτηγό, που οδηγούσε ο κατηγορούμενος 2, ακινητοποιήθηκε και ο τελευταίος συνελήφθηκε για τα αυτόφωρα αδικήματα της κατοχής ναρκωτικών και εκρηκτικών υλών. Ο κατηγορούμενος 1 δεν συμμορφώθηκε και, οδηγώντας επικίνδυνα, διέψυγε, τραυματίζοντας συγκεκριμένο αστυφύλακα. Αναζητήθηκε και ανευρέθηκε να κρύβεται παραπλεύρως του δρόμου Λεμεσού-Πλατρών, σε μια παράγκα, όπου και συνελήφθηκε.

Στη βάση του μαρτυρικού υλικού που τέθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου, το πρόσωπο που φέρεται να επικοινωνεί και να ενεργεί ώστε να επιτευχθεί η εισαγωγή του φορτίου, στο οποίο εντοπίστηκαν τα ναρκωτικά και τα πυροτεχνήματα, είναι ο κατηγορούμενος 1, ο οποίος, κατέβαλε και τα σχετικά έξοδα για την εισαγωγή του. Στη βάση δε, της μαρτυρίας του διευθύνοντα συμβούλου της ελληνικής εταιρείας, η οποία ανέλαβε την αποστολή του φορτίου στην Κύπρο, το πρόσωπο με το οποίο είχε επικοινωνία για το επίδικο φορτίο ήταν ο κατηγορούμενος 1, ο οποίος του ανέφερε ότι κάποιο άλλο πρόσωπο, με το όνομα Οδυσσέας, ο οποίος είναι φίλος του, θα του φέρει και άλλα πράγματα, τα οποία θα έπρεπε να τοποθετήσει στο ίδιο παλέτο, για να σταλούν όλα μαζί. Σημειώνεται στο σημείο αυτό, ότι, στη βάση της εκδοχής του κατηγορούμενου 2, ο οποίος ονομάζεται Οδυσσέας, όταν μετέφερε τα ναρκωτικά στην πιο πάνω ελληνική εταιρεία για να σταλούν στην Κύπρο, ζήτησε όπως τούτα τοποθετηθούν σε ξεχωριστό παλέτο ώστε να μην ενημερωθεί σχετικά ο κατηγορούμενος 1, κάτι που ο διευθύνοντας σύμβουλος της εν προκειμένω ελληνικής εταιρείας, απορρίπτει, λέγοντας, συναφώς, ότι ο Οδυσσέας, του παρέδωσε 7 κιβώτια, λέγοντάς του όπως προσθέσει τούτα στο φορτίο του κατηγορούμενου 1.

Στα πλαίσια των ερευνών που ακολούθησαν στην αποθήκη που διατηρεί ο κατηγορούμενος 3, τόσο εκτός όσο και εντός συγκεκριμένου χώρου τον οποίο διαχειρίζοταν ο κατηγορούμενος 2 - υπό τη διαμεσολάβηση και διευθέτηση που έκανε ο κατηγορούμενος 1 - ανευρέθηκε επιπρόσθετη ποσότητα πυροτεχνημάτων, για την κατοχή των οποίων δεν είχε εκδοθεί η προνοούμενη από το Νόμο άδεια. Περαιτέρω, σε έρευνα που έγινε, σε αποθηκευτικό χώρο που διαχειρίζεται ο κατηγορούμενος 1, ανευρέθηκε αριθμός οχημάτων, τα οποία είχαν στο παρελθόν δηλωθεί ως κλοπιμαία.

Οι κατηγορούμενοι 1 και 2, αφού συνελήφθησαν, τέθηκαν υπό κράτηση, σε διαφορετικό χώρο. Σε έρευνα που διενεργήθηκε στο χώρο κράτησης του κατηγορουμένου 1, ανευρέθηκε κινητό τηλέφωνο, το οποίο παραλήφθηκε από την Αστυνομία, ως επίσης εντοπίστηκαν χειρόγραφες σημειώσεις και σε μερικές από αυτές, καταγραφόταν σε πρώτο πρόσωπο, μία εκδοχή γεγονότων, η οποία προσομοιάζει με την εκδοχή που προέβαλε ο κατηγορούμενος 2 στις καταθέσεις που του λήφθηκαν από την Αστυνομία, σε σχέση με την παρούσα υπόθεση.

Στη βάση της εκδοχής του κατηγορούμενου 2, το γεγονός της προσθήκης των ναρκωτικών στο εμπορευματοκιβώτιο με τα πυροτεχνήματα, ήταν άγνωστο στον κατηγορούμενο 1 και, ως ανέφερε, επρόκειτο για ενέργεια του ιδίου που στόχο είχε να αποσβέσει οφειλή του προς τρίτα πρόσωπα που τον απειλούσαν. Ως ισχυρίστηκε, εκμεταλλεύτηκε το γεγονός ότι ο κατηγορούμενος 1 τον έστειλε στην Αθήνα για να καταβάλει τα χρήματα της αγοράς των πυροτεχνημάτων και, εν αγνοία του τελευταίου, διευθέτησε μέσω άλλων προσώπων την αγορά των ναρκωτικών και τη μεταφορά τους, μέσω της ίδιας εταιρείας, στην Κύπρο. Παρόμοια εκδοχή προβάλλει και ο κατηγορούμενος 1, ο οποίος δηλώνει πλήρη άγνοια για την εισαγωγή των ναρκωτικών, αποδεχόμενος ωστόσο την ανάμιξή του στην εισαγωγή των πυροτεχνημάτων που ανευρέθηκαν εντός των κιβωτίων κατά την έρευνα που διενεργήθηκε στις 17.12.2020.

Είναι στοιχειώδες, ότι σε αυτό το στάδιο, το Δικαστήριο δεν υπεισέρχεται σε αξιολόγηση της μαρτυρίας και αποφασίζει μόνο το κατά πόσον η υπόθεση της

κατηγορούσας αρχής έχει τόση δύναμη ώστε να πιθανολογείται καταδίκη, έστω και εάν διαπιστώνεται και εύλογη προσδοκία αθώωσης (βλ. **Dydi v. Δημοκρατίας κ.ά.**, Ποιν. Εφ. 103/2020, ημερ. 3.9.2020, **Κουτσούδη v. Αστυνομίας**, Ποιν. Εφ. 131/2020, 132/2020, ημερ. 20.8.2020 και **Τσεκκούρα**, ανωτέρω). Είναι ζήτημα εκτίμησης του βαθμού πιθανολόγησης. Δεν τίθεται, σε αυτό το στάδιο, ζήτημα τελικής διαπίστωσης γεγονότων ή εξαγωγής συμπερασμάτων. Όπως διαφαίνεται από το ενώπιον μας μαρτυρικό υλικό, στην όψη του και μόνο, (α) τα ναρκωτικά ήταν μέρος του φορτίου που πλήρωσε ο κατηγορούμενος 1, να εισαχθούν στην Κύπρο από την Ελλάδα, (β) ο κατηγορούμενος 2, σε σχέση με το φορτίο γενικότερα, ενήργησε για λογαριασμό του κατηγορούμενου 1, χωρίς να μας διαφεύγει η σχετική εκδοχή που προβάλλουν οι κατηγορούμενοι, (γ) ο κατηγορούμενος 1, τόσο στις 14.12.2020 όσο και στις 18.12.2020, διακινήθηκε με τον τρόπο που περιγράφεται πιο πάνω και δεν χρίζει επανάληψης και (δ) ο διευθυντής της ελληνικής εταιρείας, μέσω της οποίας έγινε η αποστολή του επίδικου φορτίου, απορρίπτει ουσιώδεις ισχυρισμούς των κατηγορουμένων 1 και 2, που συνθέτουν την υπεράσπιση τους, όπως επεξηγήθηκε σε άλλο σημείο ανωτέρω. Όπως έχει ήδη επισημανθεί, το Δικαστήριο δεν υπεισέρχεται σε αξιολόγηση της μαρτυρίας. Στο στάδιο τούτο αποφασίζεται εάν η υπόθεση της κατηγορούσας αρχής έχει τόση δύναμη ώστε να πιθανολογείται καταδίκη, έστω και εάν διαπιστώνεται και εύλογη προσδοκία αθώωσης. Με βάση τα πιο πάνω, αλλά και γενικότερα, με το ενώπιον μας μαρτυρικό υλικό, κρίνουμε ότι υπάρχει πιθανότητα καταδίκης των κατηγορουμένων 1 και 2, στις κατηγορίες που αντιμετωπίζουν. Εξάλλου, ως σημειώθηκε, ανωτέρω, ο κατηγορούμενος 2 παραδέχθηκε, μεταξύ άλλων, και τις κατηγορίες που αφορούν τη μεγάλη ποσότητα των ναρκωτικών και ο κατηγορούμενος 1, τις κατηγορίες που σχετίζονται με τις εκρηκτικές ύλες.

Όταν το αίτημα της κατηγορούσας αρχής βασίζεται στην πιθανότητα μη προσέλευσης ενός κατηγορουμένου στη δίκη, το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη, μεταξύ άλλων, παράγοντες που συνδέονται με το χαρακτήρα του κατηγορούμενου, την κατοικία του, τις προσωπικές του περιστάσεις, το επάγγελμά του, τους οικογενειακούς του δεσμούς και όλων των ειδών δεσμούς

του με τη χώρα στην οποία διώκεται (βλ. **Neumeister v. Austria** A8 p.39 (1968)).

Στην προκείμενη περίπτωση, οι προσωπικές περιστάσεις των κατηγορουμένων λαμβάνονται δεόντως υπόψη από το Δικαστήριο και η στάθμιση όλων των δεδομένων γίνεται στα πλαίσια της άσκησης της διακριτικής ευχέρειας του Δικαστηρίου, η οποία ασκείται δικαστικά. Το απαύγασμα της σχετικής νομολογίας είναι ότι, αν οι προσωπικές, αλλά και οικογενειακές περιστάσεις είναι ικανές να υπερφαλαγγίσουν σε τέτοιο βαθμό που να εξαφανίσουν ή να μειώσουν επαρκώς τον κίνδυνο μη προσέλευσης του κατηγορουμένου στη δίκη του, τότε ο παράγοντας αυτός είναι ισχυρό στοιχείο που συνηγορεί υπέρ της μη κράτησης του κατηγορουμένου (βλ. **Νικολάου v. Αστυνομίας** (2008) 2 Α.Α.Δ. 790, **Μαρκίδης v. Δημοκρατίας**, Ποιν. Εφ. 50/17, ημερ. 22.3.17 και **Ευαγγέλου v. Δημοκρατίας κ.ά.** Ποιν. Εφ. 108/19 και 109/19, ημερ. 2.10.2019). Σταθμίσαμε με ιδιαίτερη προσοχή τις προσωπικές και οικογενειακές περιστάσεις των κατηγορούμενων 1 και 2, οι οποίοι έχουν δεσμούς με την Κυπριακή Δημοκρατία. Ο κατηγορούμενος 1, κύπριος υπήκοος, ηλικίας 34 ετών, προέρχεται από πολυμελή οικογένεια και είναι νυμφευμένος, πατέρας δύο ανήλικων παιδιών, ηλικίας 9 και 6 ετών. Διατηρεί επιχείρηση πώλησης αυτοκινήτων και κατέχει περιουσία.

Όπως έχει αναφερθεί, αφετηρία είναι η ατομική ελευθερία και η κράτηση αποτελεί μέτρο κατ' εξαίρεση. Στην προκείμενη περίπτωση, χωρίς να παραγνωρίζουμε το τεκμήριο της αθωότητας, λαμβάνουμε υπόψη, τη σοβαρότητα των αδικημάτων, όπως την έχουμε ήδη προδιαγράψει, την πιθανότητα καταδίκης των κατηγορουμένων, την πιθανή ποινή που δυνατό να τους επιβληθεί η οποία, σε τέτοια περίπτωση, αναμένεται να είναι πολυετής, ως επίσης και τις προσωπικές τους περιστάσεις. Όπως έχει ήδη επισημανθεί, οι κατηγορούμενοι 1 και 2 έχουν στενούς δεσμούς με τη χώρα μας, αφού είναι κύπριοι υπήκοοι. Ωστόσο, οι προσωπικές και οικογενειακές τους περιστάσεις δεν είναι ικανές να υπερφαλαγγίσουν σε τέτοιο βαθμό, που να εξαφανίσουν ή να μειώσουν επαρκώς τον κίνδυνο μη προσέλευσής τους στη δίκη. Συνεκτιμώντας και σταθμίζοντας κάθε σχετικό παράγοντα, κρίνουμε ότι η

εικόνα που σχηματίζεται στο τέλος δεν υποστηρίζει την προβαλλόμενη από το συνήγορο του κατηγορουμένου 1, εισήγηση, ότι η παρουσία του τελευταίου μπορεί να εξασφαλιστεί με την επιβολή των όρων που εισηγήθηκε. Για όλους τους λόγους που εξηγούνται πιο πάνω, κρίνουμε ότι υφίσταται πιθανότητα μη προσέλευσης των κατηγορουμένων 1 και 2 στη δίκη και ότι ο μόνος τρόπος για να διασφαλιστεί η παρουσία τους είναι η κράτησή τους. Με δεδομένη την πιο πάνω κατάληξή μας, για κράτηση των κατηγορουμένων 1 και 2 για τον πιο πάνω λόγο, δεν παρίσταται ανάγκη εξέτασης του άλλου λόγου για τον οποίο ζητήθηκε η κράτηση του κατηγορουμένου 1, που εστιάζεται στην πιθανότητα διάπραξης άλλων αδικημάτων, καθότι, το ζήτημα υπέχει ακαδημαϊκής και μόνο σημασίας.

Εν κατακλείδι, οι κατηγορούμενοι 1 και 2 να παραμείνουν υπό κράτηση μέχρι τότε, καθότι υπάρχει ο κίνδυνος μη προσέλευσης τους στη δίκη. Ο δε κατηγορούμενος 3 να είναι παρών στο Δικαστήριο με τους ίδιους όρους.

(Υπ.)

Ηλ. Γεωργίου, Π.Ε.Δ.

(Υπ.)

Κ. Κωνσταντίνου, Α.Ε.Δ.

(Υπ.)

Δ. Θεοδώρου, Ε.Δ.